

Дело C-642/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

26 октомври 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Landgericht Düsseldorf (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

16 октомври 2023 г.

Ищец:

Flightright GmbH

Ответник:

Etihad Airways P.J.S.C.

Landgericht Düsseldorf

Определение

По дело
Flightright GmbH срещу Etihad Airways P.J.S.C.

На 16 октомври 2023 г. двадесет и второ гражданско отделение на

Landgericht Düsseldorf (Областен съд Дюселдорф, Германия)

[...]

определи:

Спира производството по делото.

На основание член 267, първа алинея, буква б) и трета алинея ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

1.

Трябва ли член 8, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 да се тълкува в смисъл, че е налице ефективно писмено съгласие на пътника за възстановяването на стойността на билета в пътнически ваучери и кредити, когато самият пътник е създал през уебсайта на авиокомпанията електронна клиентска сметка, по която трябва да се прехвърлят пътните ваучери и кредитите, без да е потвърдил съгласието си за този начин на възстановяване със саморъчен подпис?

2.

При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос: може ли пътникът да оттегли вече ефективно даденото си съгласие за възстановяване на стойността на билета в пътнически ваучери и кредити и отново да поиска изпълнение чрез изплащане в пари, ако впоследствие авиокомпанията не е завершила клиентската сметка с обещаните пътнически ваучери и кредити?

Мотиви:

I.

Цедентът има потвърдена резервация за полет, който ответникът трябва да изпълни на 7 септември 2020 г. от Дюселдорф през Абу Даби (полет № EY24) за Бризбейн, Куинсланд (полет № EY484). Резервацията включва т. нар. Open-Return-Ticket (без потвърдена резервация на дата за обратен полет). Полет № EY24, който трябва да бъде изпълнен от ответника, обаче е отменен. Платената обща цена за полета на отиване и връщане е 1 189,00 евро на пътник. Тя е платена от цедента на туроператора „free4Travel“.

След като през юли 2020 г. туроператорът обявява несъстоятелност и не възстановява стойността на билета, бащата на цедента се обръща от негово име към ответника. Последният му предлага формално да извърши промяна на резервацията на полетите, за да създаде нов код за резервация на IATA (Международна асоциация за въздушен транспорт). Той се съгласява. Впоследствие бащата на цедента отново се обажда на служител от центъра за обслужване на ответника и получава обещание за кредит от въздушни мили, който може да се използва за полет на Etihad, на същата стойност като извършеното плащане (с валидност две години), допълнителна резервация на още въздушни мили на стойност 400,00 USD и допълнителен кредит от още 5 000 мили за Etihad Guest. За тази цел всеки пътник следва да открие съответна Etihad Credit сметка, което е направено. Впоследствие сметката на другия пътник е кредитирана с обещаните плащания, но не и тази на цедента.

С писмо от 16 март 2021 г. ищецът уведомява ответника от името на бащата на цедента и от името на другия пътник от същата резервация с кода за резервация, че последните упражняват правото си на избор по член 8, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 и иска възстановяване до седем дни на пълната стойност на билета за всички части от неосъществения път.

С писмо от 13 август 2021 г. цедентът декларира като „предпазна мярка“, че иска „възстановяване на стойността на билета съгласно член 8, параграф 1, буква а), първо тире от Регламент (ЕО) № 261/2004“ и „прехвърля отново правата си за възстановяване спрямо Flightright GmbH“ (на ищеца в настоящия случай).

С настоящия иск ищецът предявява прехвърленото му право на възстановяване на пълната стойност на билета.

Ответникът оспорва активната процесуална легитимация на ищеца.

Amtsgericht (Районен съд) отхвърля иска с мотива, че ищецът може евентуално да иска обезщетение за разходите, свързани с полета на отиване, което обаче в случая той не е определил по размер дори след дадените от съда указания.

В предвидените форма и срок ищецът подава въззивна жалба срещу това първоинстанционно решение.

Понастоящем във въззивното производство той иска да се измени решението на Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф) от 29 април 2022 г. [...] и да се осъди ответника да заплати на ищеца 1 189,00 евро, заедно с лихви в размер на пет процентни пункта над основния лихвен процент, считано от 24 март 2021 г.

Ответникът иска първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

II.

Посочените в диспозитива въпроси са от решаващо значение за уважаването на иска.

По-конкретно:

1.

Ищецът би могъл да има право на възстановяване на стойността на билета в размер на 1 189,00 евро на основание член 8, параграф 1, буква а) и член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004.

а) Съгласно член 5, член 8, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 при отмяна на част от полет пътникът по принцип има право на

възстановяване на стойността на билета за част или части от неосъществения път. При една-единствена резервация, както в случая, „част или части от неосъществения път“ включват както полета на отиване, така и полета на връщане ([...] вж. също Тълкувателни насоки на Европейската комисия от 10 юни 2016 г., C(2016) 3502 final, точка 4, буква б) и Тълкувателни насоки на Европейската комисия — COVID-19 от 18 март 2020 г., C(2020) 1830 final, точка 3.2, буква в). Понятието „път“ в израза „части от [...] път“ трябва да се разбира в по-широк смисъл от понятието „полет“ съгласно Регламент (ЕО) № 261/2004. Понятието „полет“ трябва да се тълкува в смисъл, че по същество е „операция по въздушен транспорт и така в известен смисъл е „единица“ от този транспорт, осъществена от въздушен превозвач, който определя своя маршрут. От друга страна, понятието „пътуване“ е свързано с личността на пътника, който избира своята дестинация и отива до нея с полети, оперирани от въздушни превозвачи. Определящи за пътуване, което обикновено включва „отиване“ и „връщане“, са най-вече личната и индивидуална цел на това пътуване (вж. решение от 10 юли 2008 г., Emirates Airlines, C-173/07, EU:C:2008:400, [...]). Следователно частта или частите от пътя, които не са осъществени поради отмяната на първата част от полета на отиване, включват както другият полет на отиване, така и целия полет на връщане. Ето защо, противно на мнението на Amtsgericht, не е от значение фактът, че ищецът не е могъл да определи по размер разходите, свързани с полета на отиване. Искът е за възстановяване на пълната стойност на билета, в случая в размер на 1 189,00 евро.

б)

Възниква обаче въпросът дали искът трябва да се отхвърли изцяло, поради това че цедентът, представляван от баща си, вече е упражнил спрямо ответника правото си на избор за възстановяване на стойността на билета съгласно член 8, параграф 1 във връзка с член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004, в смисъл че плащането трябва да се извърши в кредити. Според показанията на свидетеля след консултация с ответника, пътникът открива сметка Etihad Credit, която е трябвало да бъде заверена с въздушни мили на същата стойност като извършеното плащане, допълнителни резервации за въздушни мили на стойност 400,00 USD и още 5000 мили Etihad Guest. Тази сметка е създадена от самия него по електронен път през уебсайта на ответника. В това отношение се поставя въпросът дали саморъчното откриване на сметка Etihad Credit, която след съответната комуникация и споразумение между пътника и опериращия въздушен превозвач е трябвало да бъде заверена с кредит за въздушни мили на същата стойност като извършеното плащане, с допълнителни резервации за въздушни мили на стойност 400,00 USD и още 5000 мили Etihad Guest, трябва да се разбира като „подписано съгласие“ на пътника по смисъла на член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 в контекста на автономното съгласно правото на Съюза тълкуване на понятието или за да е

налице съгласието на пътника, е необходим саморъчен подпис, както изисква напр. националната правна норма на член 126 от BGB.

Така, Съдът действително е постановил, че член 31, параграфи 2 и 3 от Конвенцията от Монреал трябва да се тълкува в смисъл, че допуска изискването за писмена форма да се счита за изпълнено, ако със знанието на пътника представител на въздушния превозвач регистрира писмено уведомяването за вреда или върху хартиен носител, или по електронен път в информационната система на този превозвач, стига посоченият пътник да може да провери верността на текста на жалбата, съставена в писмена форма и въведена в тази система, както и, ако е необходимо, да я измени, допълни или дори да я замени, преди да изтече срокът по член 31, параграф 2 от Конвенцията от Монреал (вж. решение от 12 април 2018 г., *Finnair Oyj*, C-258/16, EU:C:2018:252, т. 47). В това отношение не се изисква саморъчен подпис. Все още обаче не е изяснено дали това разширително тълкуване може да се отнесе и към Регламент (ЕО) № 261/2004.

2.

Ако на първия въпрос се отговори в смисъл, че за „писменото съгласие“ не е необходим саморъчен подпис на пътника, а дори саморъчното създаване на клиентска сметка е достатъчно за получаването на кредитите, се поставя допълнителният въпрос дали пътникът може да оттегли упражненото си право на избор и отново да поиска възстановяване на стойността на билета в пари, когато, както в случая, оперираният въздушен превозвач не е извършил кредитиране въпреки съответното споразумение.

Доколкото е видно, този въпрос също все още не е (окончателно) изяснен от Съда, поради което той следва да бъде отправен до Съда.

III.

[...]